

เอกสารข้อมูลประเทศ: ประเทศไทย

การรับรู้ของชุมชนและความต้องการข้อมูลของกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติในประเทศสมาชิกกระบวนการบาห์ลี:
หลักฐานจากประเทศบังกลาเทศ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย

กุมภาพันธ์ 2568

เอกสารข้อมูลประเทศฉบับนี้ จัดทำขึ้นบนพื้นฐานของรายงานชื่อ “การรับรู้ของชุมชนและความต้องการข้อมูลของกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติในประเทศสมาชิกกระบวนการบาห์ลี: หลักฐานจากประเทศบังกลาเทศ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย” ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานสนับสนุนระดับภูมิภาคของกระบวนการบาห์ลี ว่าด้วยการกลั่นกรองขบวนการโยกย้ายถิ่นฐาน การค้ามนุษย์ และอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้อง (RSO) รายงานฉบับนี้ นำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับมุมมองของกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ ชุมชนต้นทาง รวมถึงชุมชนเจ้าบ้าน ต่อประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ อีกทั้งยังประเมินความต้องการข้อมูลของกลุ่มบุคคลดังกล่าว และนำเสนอข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติเพื่อจัดการกับช่องว่างด้านข้อมูลอย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นสำคัญ

ประเทศไทย ซึ่งเป็นที่พำนักของแรงงานข้ามชาติประมาณ 5.3 ล้านคน ทำหน้าที่เป็นประเทศปลายทางหลักสำหรับแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกทั้งยังเป็นประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของผู้แสวงหาที่ลี้ภัยและผู้ลี้ภัย ณ ปี พ.ศ. 2566 ประเทศไทยมีแรงงานข้ามชาติในสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมายกว่า 1.8 ล้านคน จากประเทศกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมียนมา และเวียดนาม นอกเหนือจากจำนวนแสวงหาที่ลี้ภัยและผู้ลี้ภัยกว่า 87,613 คน (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2566)¹

แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ: โอกาสทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญของการโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติมายังประเทศไทย ภาคการผลิตที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้น เช่น ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรมการผลิต และภาคการประมง ล้วนต่างมีความต้องการแรงงาน คนรุ่นใหม่จำนวนมาก

ความสามารถในการเข้าถึงช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นปกติ: เกิดจากหลายปัจจัยที่เชื่อมโยงกับความเปราะบางหลายประการ เช่น ความกดดันทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้ง การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ และสถานะไร้รัฐไร้สัญชาติ โดยเฉพาะในหมู่แรงงานจากกัมพูชาและลาว มีการรับรู้กันอย่างแพร่หลายว่า การโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายเป็น “ช่องทางเดียวที่เป็นไปได้” แม้ว่าช่องทางที่เป็นปกติจะมีอยู่ แต่ก็มักมีต้นทุนสูง กระบวนการราชการซับซ้อน หรือมีข้อกำหนดที่เข้มงวด เช่น เงื่อนไขด้านสุขภาพหรือข้อกำหนดด้านอายุ ที่แรงงานจำนวนมากไม่สามารถปฏิบัติตามได้

ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการแข่งขันด้านการจ้างงาน: การหลั่งไหลเข้ามาของผู้ลี้ภัยและผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากจากเมียนมา อันเป็นผลจากความขัดแย้งที่ยืดเยื้อภายในประเทศเมียนมา มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชากรของชุมชนเจ้าบ้าน การหลั่งไหลเข้ามาขนาดใหญ่ครั้งนี้ ก่อให้เกิดทั้งความวิตกกังวลที่เพิ่มขึ้นและความเห็นอกเห็นใจที่มากขึ้นในหมู่ ประชากรไทย สะท้อนให้เห็นปฏิกริยาแบบสองด้านต่อประชากรผู้ย้ายถิ่น

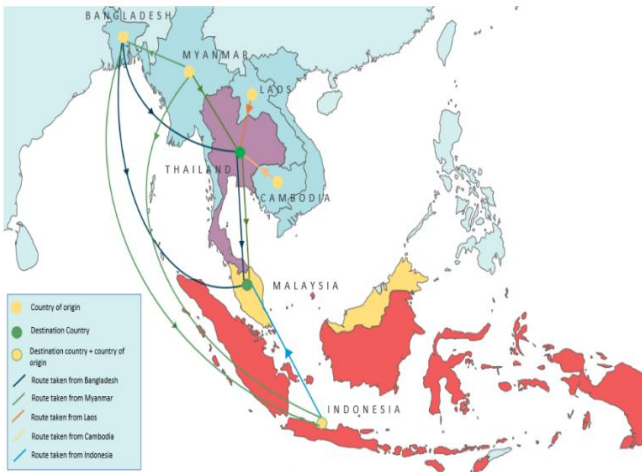
¹ United Nations Network on Migration in Thailand (2024) *Thailand Migration Report 2024*. Available at: <https://thailand.iom.int/sites/g/files/tmzbd11371/files/documents/2025-03/thailand-migration-report-2024.pdf>

REGIONAL SUPPORT OFFICE THE BALI PROCESS

ภาพรวมของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ในรายงานฉบับนี้ ประเทศไทย ถูกจัดว่าเป็นประเทศปลายทางของแรงงานข้ามชาติที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

แผนที่เส้นทางการย้ายถิ่นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล: มิถุนายน – สิงหาคม พ.ศ. 2567

ผู้ตอบแบบสอบถาม: แรงงานกัมพูชา จำนวน 75 คน, ลาว จำนวน 76 คน, ผู้ลี้ภัยโรฮิงญาจำนวน 38 คน, กลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ จากเมียนมาจำนวน 39 คน ทั้งหมดอยู่ในสถานะไม่ปกติในประเทศไทย

- เพศ: หญิง 46% ชาย 54%
- สถานะการย้ายถิ่น: 69% ไม่ปกติ/ไร้เอกสาร
- 6% ยื่นขอใบอนุญาต/ วิชาแล้ว
- อายุ: 76% อยู่ระหว่าง 18-35 ปี
- ถิ่นกำเนิด: 86% มาจากพื้นที่ชนบท

การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน จากผู้เชี่ยวชาญประจำหน่วยงานภาครัฐไทย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และภาควิชาการ

ปัจจัยที่ผลักดันในการย้ายถิ่นฐานไปยังประเทศไทย

แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ: ร้อยละ 53 ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวกัมพูชา ร้อยละ 100 ของผู้ตอบแบบสอบถามชาวลาว และร้อยละ 41 ของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มชาติพันธุ์ในเมียนมา (ไม่รวมชาวโรฮิงญา) ระบุว่าเป้าหมายหลักคือโอกาสทางเศรษฐกิจ การขาดแคลนงาน อัตราค่าจ้างต่ำ และอัตราการว่างงานสูงในประเทศต้นทาง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เป็นตัวผลักดันให้แสวงหาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าในต่างประเทศ แรงจูงใจทางเศรษฐกิจจึงกล่าวถึงบ่อยครั้งเชื่อมโยงกับปัจจัยอื่น อาทิ เหตุผลส่วนบุคคลและครอบครัว ตลอดจนรูปแบบวัฒนธรรมการย้ายถิ่นที่มีอยู่เดิม

สถานการณ์ความขัดแย้ง ความไม่มั่นคง และการประหัตประหารในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมาก การตัดสินใจย้ายถิ่นฐานมีความเชื่อมโยงกับสถานการณ์ความขัดแย้ง ความไม่มั่นคง และการประหัตประหาร ปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดพลวัตที่ซับซ้อนที่ผลักดันให้บุคคลเหล่านี้ต้องหนีภัยไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการย้ายถิ่นฐานที่มีมาอย่างยาวนานของแรงงานจากประเทศเมียนมาไปยังประเทศไทย ตัวอย่างเช่น การบังคับเกณฑ์ทหารของเมียนมาที่ประกาศในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 ได้กลายเป็นแรงผลักดันสำคัญให้เยาวชนเมียนมาจำนวนมากต้องหลบหนีออกนอกประเทศอย่างโดยไม่ปกติ ส่งผลให้เยาวชนกลุ่มนี้มีความเปราะบางมากขึ้น ต่อการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ

วัฒนธรรมการย้ายถิ่นฐาน: การโยกย้ายถิ่นฐานตามแนวระเบียบแรงงานระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อันได้แก่ ประเทศกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเมียนมา มีลักษณะเป็นวัฒนธรรมที่ยังรากลึก วัฒนธรรมการย้ายถิ่นฐานดังกล่าว ที่ซึ่งขับเคลื่อนด้วยความหวังในการยกระดับคุณภาพชีวิต ทำให้การย้ายถิ่นฐานเป็นเป้าหมายที่พึงปรารถนา ยิ่งส่งผลทำให้ผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงช่องทางที่ปลอดภัยและเป็นปกติ จำต้องหันไปพึ่งช่องทางที่เสี่ยงและไม่เป็นปกติแทน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม: ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ ได้รับการยอมรับมากขึ้นว่าเป็นตัวขับเคลื่อนของการย้ายถิ่นฐาน อย่างไรก็ตาม โดยส่วนใหญ่ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความกดดันทางสิ่งแวดล้อม มักมีบทบาทในฐานะของตัวผลักดันมากกว่าปัจจัยกระตุ้นโดยตรงต่อการย้ายถิ่นข้ามพรมแดน และอาจเป็นการประเมินที่ต่ำกว่าความเป็นจริง ผู้ตอบแบบสอบถามชาวกัมพูชาร้อยละ 11 (จากทั้งหมด 75 คน) ระบุว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นหนึ่งในเหตุผลของการตัดสินใจออกจากประเทศ ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอื่นทั้งหมด

REGIONAL SUPPORT OFFICE THE BALI PROCESS

การรับรู้เกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ: มุมมองของแรงงานข้ามชาติและชุมชนเจ้าบ้าน

มุมมองของผู้ย้ายถิ่น

- มุมมองต่อการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม สะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์และบริบทเฉพาะของแต่ละกลุ่ม จากผลสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชาวกัมพูชาร้อยละ 81 และชาวลาวร้อยละ 71 มีมุมมองเชิงบวกหรือเป็นกลางต่อการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ
- ในจำนวนนี้ ร้อยละ 64 ของชาวกัมพูชา และร้อยละ 83 ของชาวลาว ระบุว่าหากมีโอกาสเลือกอีกครั้ง พวกเขาจะตัดสินใจใช้เส้นทางในการย้ายถิ่นแบบเดิม ซึ่งยืนยันให้เห็นถึงการตัดสินใจในการเลือกการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ
- เหตุผลหลักอาจมาจากปัจจัยเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าของเส้นทางในการย้ายถิ่นโดยไม่ปกติ ความสะดวกในการข้ามพรมแดนที่มีช่องโหว่ รวมถึงโอกาสทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยในฐานะประเทศเพื่อนบ้านสามารถมอบให้

มุมมองของชุมชนเจ้าบ้าน²

- มุมมองเชิงลบจากชุมชนเจ้าบ้าน: สัดส่วนจำนวนมาก (ระหว่างร้อยละ 44 ถึงร้อยละ 67) ของผู้ตอบแบบสอบถามในทุกกลุ่ม ระบุว่าตนเคยประสบกับทัศนคติในเชิงลบจากชุมชนเจ้าบ้าน โดยผู้ย้ายถิ่นในสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมายมักถูกตีตราว่าเป็นภาระด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงถูกมองว่าเป็นภัยด้านความมั่นคง
- ในประเทศชุมชนเจ้าบ้าน ผู้ย้ายถิ่น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในสถานะไม่ปกติ มักเผชิญกับการตีตราที่เพิ่มมากขึ้นในระดับชุมชนท้องถิ่น การตีตราดังกล่าวมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น การถูกมองว่าผู้ย้ายถิ่นเป็นภาระทางเศรษฐกิจและสังคม ความกังวลด้านความมั่นคง และความตึงเครียดทางวัฒนธรรม ชุมชนเจ้าบ้านจำนวนมากมองว่าแรงงานข้ามชาติ เป็นภาระต่อทรัพยากรและบริการสาธารณะ ในพื้นที่

วิธีการแสวงหาและการเข้าถึงข้อมูลของแรงงานข้ามชาติ

ด้านความต้องการข้อมูล: ผู้ตอบแบบสอบถามชาวกัมพูชาร้อยละ 36 ให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และแหล่งเงินทุน ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวร้อยละ 45 มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการหา ผู้ลี้ภัยขอลงทะเบียนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ผู้อำนวยการความสะดวกหรือนายหน้าด้านการเดินทาง สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีถิ่นกำเนิดจากเมียนมา ส่วนใหญ่ของชาวโรฮิงญา ร้อยละ 40 แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ในประเทศปลายทาง ขณะที่กลุ่มชาติพันธุ์เมียนมาอื่น ๆ ร้อยละ 23 มุ่งเน้นไปที่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการหาผู้ลี้ภัยขอลงทะเบียน ผู้อำนวยการความสะดวกหรือนายหน้าด้านการเดินทาง เช่นเดียวกัน

ด้านแหล่งข้อมูล: สำหรับผู้ที่แสวงหาข้อมูล แหล่งข้อมูลหลักและข้อมูลที่ได้รับการมองว่าเชื่อถือได้มากที่สุด ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว รวมถึงผู้ลี้ภัยขอลงทะเบียนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน หรือผู้อำนวยการความสะดวกด้านการเดินทาง

วิธีการเข้าถึงข้อมูล: ผู้ตอบแบบสอบถามชาวกัมพูชาร้อยละ 61 นิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์หรือแอปพลิเคชันส่งข้อความ ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามชาวลาวร้อยละ 77 นิยมการสื่อสารผ่านการโทรศัพท์ ในทางตรงกันข้าม ผู้ตอบแบบสอบถามจากเมียนมาส่วนใหญ่ เลือกการพบปะพูดคุยแบบตัวต่อตัว โดยมีชาวโรฮิงญาร้อยละ 82 และกลุ่มชาติพันธุ์เมียนมาอื่น ๆ ร้อยละ 48 ระบุว่า นี่คือการหลักที่พวกเขาใช้ในการเข้าถึงข้อมูล

ช่องว่างและความท้าทายของโครงการข้อมูลที่มีอยู่

- แม้จะมีการดำเนินโครงการด้านข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย แต่จากผลการสำรวจพบว่า มีเพียงร้อยละ 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมโครงการปฐมนิเทศก่อนการเดินทาง ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างด้านการเข้าถึงและความครอบคลุมของโครงการที่มีอยู่ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นไปที่ผู้ที่มิแน่วโน้มจะย้ายถิ่นผ่านช่องทางปกติ และมักละเลยบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการย้ายถิ่นฐานโดยไม่ปกติ
- นอกจากนี้ ยังพบความไม่สอดคล้องกันระหว่างวิธีการเผยแพร่ข้อมูลที่ใช้โดยหน่วยงานของรัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน โดยทั่วไปแล้วแรงงานข้ามชาติและผู้ลี้ภัย มักได้รับข้อมูลจากเพื่อนและสมาชิกในครอบครัว ขณะเดียวกัน ผู้ลี้ภัยขอลงทะเบียนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน หรือผู้อำนวยการความสะดวกด้านการเดินทาง ก็ถูกระบุว่าเป็นแหล่งข้อมูลหลักที่ได้รับการมองว่าเชื่อถือได้มากที่สุด ขณะที่มีส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าถึงข้อมูลจากหน่วยงานทางการ เช่น องค์กรพัฒนาเอกชนและสหประชาชาติ (ร้อยละ 6) หรือจากรัฐบาล (ร้อยละ 2)

² ข้อค้นพบนี้ อ้างอิงจากประสบการณ์ของผู้ย้ายถิ่นและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และไม่ได้มาจากการเก็บข้อมูลความคิดเห็นโดยตรงจากประชากรในชุมชนเจ้าบ้าน

REGIONAL SUPPORT OFFICE THE BALI PROCESS

ข้อเสนอแนะสำหรับประเทศไทย

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติเพื่อจัดการกับช่องว่างด้านข้อมูล

พัฒนาและปรับปรุงโครงการเผยแพร่ข้อมูลให้สอดคล้องกับผลการประเมินความต้องการเฉพาะกลุ่ม และการทำแผนที่ผู้มีส่วนได้

ส่วนเสีย โดยให้ความสำคัญกับความสามารถในการเข้าถึงและความเหมาะสมของข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรที่หลากหลาย การดำเนิน การดังกล่าวควรรวมถึงการปรับเนื้อหาและสารข้อความให้เหมาะสมเฉพาะกับแต่ละกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น กลุ่มประชากรที่มีระดับ การรู้หนังสือต่ำ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทหรือเขตเมือง และกลุ่มที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

→ สิ่งที่สำคัญ คือ ต้องก้าวข้ามการเผยแพร่ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับความเสี่ยงของการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยนำเสนอข้อมูลที่ตั้งอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์และผลการวิจัย เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อประเด็นเฉพาะ มุมมอง และบริบทที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มข้อมูลที่เผยแพร่ควรมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย และถูกต้องแม่นยำ

→ ประเทศไทย ในฐานะประเทศปลายทาง ควรส่งเสริมแนวทางเชิงนวัตกรรมที่อิงหลักฐานเชิงประจักษ์ในการสร้างความตระหนักรู้และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐานในประเทศต้นทางและประเทศทางผ่าน เพื่อให้สามารถจัดการกับความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ใช้ประโยชน์จากเครือข่ายสังคมออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **Facebook** และ **TikTok** เป็นช่องทางสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูล โครงการให้ข้อมูลควรคำนึงถึงลักษณะและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่ต่างกันในการค้นหาและรับข้อมูล

ใช้แนวทางแบบกระจายอำนาจและอิงชุมชนในการเผยแพร่ข้อมูล โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้ย้ายถิ่นและข้อมูลเชิงลึกของชุมชน เพื่อพัฒนาเนื้อหาที่มีความเฉพาะพื้นที่และสอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรม ทำให้สารและข้อมูลที่ส่งออกไปสามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้แนวทางเฉพาะชุมชน โดยเฉพาะในระดับหมู่บ้าน ช่วยสร้างความไว้วางใจ และเปิดโอกาสให้โครงการสามารถมีส่วนร่วมและสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

เสริมสร้างความร่วมมือข้ามพรมแดนระหว่างประเทศเจ้าบ้านและประเทศต้นทาง เพื่อพัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพของโครงการให้ข้อมูลข้ามพรมแดน ผ่านความร่วมมือในการอภิปรายระดับภูมิภาค เช่น กระบวนการบาห์ลี (Bali Process) และสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) นอกจากนี้ การประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่าง ภาครัฐ องค์กรภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงานและหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรอย่างสูญเปล่า

การจัดการกับข้อมูลบิดเบือนและข้อมูลเท็จ

สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลเท็จและข้อมูลบิดเบือน โดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ โดยเฉพาะผ่านสื่อสังคมออนไลน์ หรือตัวแทนนายหน้า

เสริมสร้างการเฝ้าระวังบนแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ โดยสร้างความร่วมมือกับบริษัทผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะ Meta และ ByteDance เพื่อผลักดันให้มีมาตรการคุ้มครองที่เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อต่อต้านข้อมูลเท็จ ข้อมูลบิดเบือน และการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ที่มุ่งเป้าไปยังผู้ย้ายถิ่นและผู้ลี้ภัย นอกจากนี้ ยังควรเสริมสร้างเพิ่มเติมการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐบนแพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องและช่องทางการช่วยเหลือได้อย่างสะดวกและทันทั้งที่

The RSO provides technical support to Bali Process Members to strengthen cooperation on refugee protection and international migration, including combatting people smuggling, trafficking in persons, and related transnational crime. Get in touch to find out more and discuss new activity proposals.

info@rso.baliprocess.net

www.baliprocess.net

Regional Support Office
of the Bali Process

@Baliprocessrso

facebook.com/baliprocessrso